

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného, v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, ve věci ochrany proti nečinnosti žalované, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2019, čj. 3 A 87/2019-76,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou domáhal ochrany před nečinností žalované při vyřizování jeho žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] Městský soud v Praze (dále „městský soud“) napadeným usnesením zastavil řízení o žalobě, jelikož žalobce nezaplatil ve stanovené lhůtě soudní poplatek.

[3] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení městského soudu. Současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[4] Kasační stížnost neobsahuje všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že o zastavení rozhodl věcně a místně nepříslušný soud, napadené usnesení trpí vadami zakládajícími odepření práva na spravedlivý proces a přístup k soudu.

[5] Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o

takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[7] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[8] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[9] Nejvyšší správní soud dospěl v nyní posuzované věci k závěru, že kasační stížnost obsahuje pouze zcela obecné kasační námitky, které nelze vyhodnotit jako projednatelné (ke stejnému závěru dospěl v nedávné době v případě kasační stížnosti totožného znění rovněž ve věci sp. zn. 8 As 247/2019).

[10] Nejvyšší správní soud však stěžovatele v souladu se svou rozhodovací praxí v jeho dalších věcech k odstranění vad kasační stížnosti nevyzýval (srov. např. usnesení ze dne 30. 4. 2019, čj. 10 As 115/2019-14, ze dne 25. 4. 2019, čj. 9 As 121/2019-14, ze dne 15. 5. 2019, čj. 8 As 104/2019-17, ze dne 30. 4. 2019, čj. 9 As 122/2019-16 nebo usnesení ze dne 20. 6. 2019, čj. 9 As 178/2019-12). Soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatel opakovaně podával typově totožné žaloby týkající se žádosti o informace vůči žalované, ve kterých opakovaně žádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajské soudy tyto žádosti zpravidla zamítají. Stejně postupoval i městský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 3 A 87/2019; kasační stížnost proti příslušnému usnesení stěžovatel (tentokrát výjimečně) nepodal. Zastavení řízení o žalobě je poté nevyhnutelným důsledkem nesplnění poplatkové povinnosti. Rovněž Nejvyšší správní soud rozhodoval o projednatelných kasačních stížnostech stěžovatele v nedávné době nescetněkrát (stěžovatel se ke dni rozhodnutí soudu obrátil na zdejší soud ve více než 250 věcech).

[11] V této situaci není povinností kasačního soudu, aby v dalším typově totožném a právně nijak složitém řízení poučoval stěžovatele o povinnosti odstranit vady kasační stížnosti. Stěžovatel „vrší“ soudní řízení (například tím, že stále dokola napadá procesní rozhodnutí soudů, přestože v právně totožných věcech již byl pravomocně vysloven závazný názor Nejvyššího správního soudu), aniž důsledně váží důvodnost svého postupu. Proto je podle soudu správné, aby jej tížila povinnost podat projednatelnou kasační stížnost, na což jej soud nebude dále opakovaně upozorňovat. Uvedené platí tím spíše, má-li stěžovatel právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. V projednávané věci by proto bylo neefektivní a formalistické adresovat stejnému stěžovateli výzvu k odstranění vad podání podle § 37 odst. 5 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že by soud nadbytečně informoval stěžovatele o skutečnostech, o nichž on sám objektivně musí vědět.

pokračování

[12] Soud zároveň zdůrazňuje, že takový postup je výjimečný a je pouze reakcí na způsob, kterým stěžovatel zahlcuje povinné subjekty i soudy a který nese rysy zneužití práva.

[13] Krom toho stěžovatel mohl doplnit kasační stížnost až do dne vydání tohoto usnesení, avšak této možnosti nevyužil. Soud tedy neodůvodněnou kasační stížnost odmítl v souladu s § 37 odst. 5 větou druhou ve spojení s § 120 s. ř. s.

[14] S ohledem na shora uvedené soud kasační stížnost odmítl, neboť nebyly splněny podmínky pro její věcné projednání.

[15] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[16] Pro úplnost soud dodává, že se v souladu se zásadou hospodárnosti řízení nezabýval splněním poplatkové povinnosti ani povinným zastoupením stěžovatele, neboť shora uvedené okolnosti bránily věcnému projednání návrhu a vylučovaly další postup v řízení. V takové situaci není úkolem soudu řízení dále vést, ale naopak je bez dalšího ukončit (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, čj. 5 Ans 6/2008-48 a usnesení ze dne 11. 6. 2014, čj. 3 As 109/2014-10).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. září 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu